

бички, но пъкъ ноктитѣ имъ сѫ сравнително доста дѣлги и остри. Безъ да се гледа на туй, че колибритѣ сѫ едни най-малки птички, тѣ сѫ доста силни и бѣрзи при хвѣркането и усърдно защищаватъ своитѣ гнѣзда, когато се случи други птици да ги нападнатъ, за да ги потревожатъ малко.

Каго прѣхвѣркатъ отъ цвѣте на цвѣте, отъ клонче на клонче, тѣ тѣй се и хранятъ, като изсмуватъ сладкия сокъ на цвѣтата, но понѣкога не се отказватъ да се понахранятъ и съ мушички.

Гнѣздото на колибритѣ се отличава съ разумното построяване и по своята трайност, безъ да се гледа на малкия видъ на самитѣ строители. Но щомъ вие знайте, че вѣзрастнитѣ колибри не надминаватъ еднорогото брѣмбарче, ще можете да си прѣдставите величината на тѣхнитѣ дѣца - малкитѣ имъ пиленца. И наистина, току що излупеното колибърче не надминава голѣмината на една пчеличка. То тогава изобщо доста прилича на пчелица.

Едва се виждатъ мѣнинкитѣ, още слѣпи, пиленца въ гнѣздото, когато сѫ разтворили мѣничкитѣ си клѣвчици, за да получатъ отъ своитѣ родители храна. Едва 10 дни слѣдъ излупването си тѣзи колибърчета откриватъ за пръвъ пътъ очи и прогледватъ. А щомъ се измине още една седмица, тѣ вече летятъ. Чудното е за забѣлѣзване това, че при хвѣркането на малкитѣ колибърчета се вижда пъргавината на тѣхнитѣ крилца, които тѣ смело и безъ всѣкакви прѣдварителни упражнения движатъ и порятъ съ тѣхъ въздуха.

Хванати на своята родина, колибритѣ лесно могатъ да се опитомяватъ и да приематъ храна